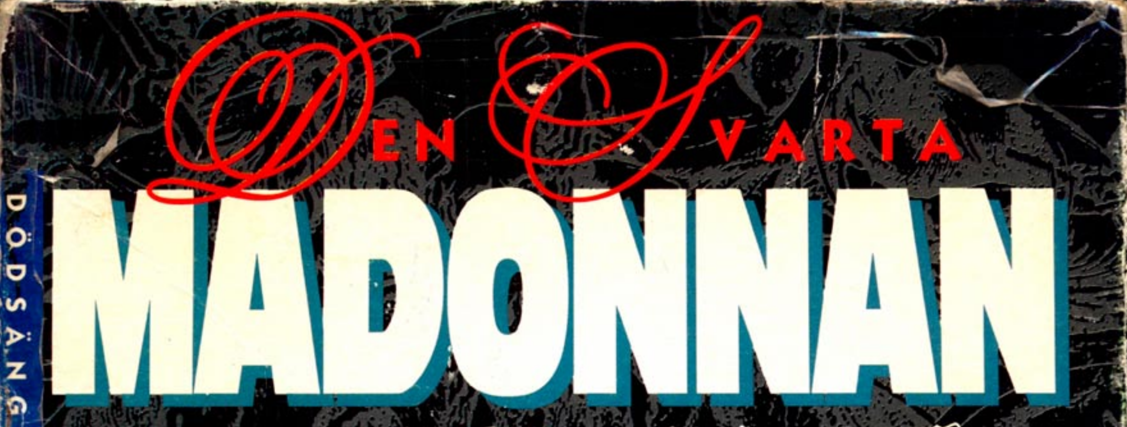

DEN SVARTA MADONNAN

I VILKEN EN GAMMAL BEKANT TILL SPELARNA DYKER UPP OCH GER DEM EN GÅVA DE NOG SKULLE KLARAT SIG UTAN. DÄR DEN SVARTA MADONNAN GÖR ETT NÅGOT OVÄNTAT BESÖK HOS EN AV SPELARNA

DEN SVARTA MADONNAN

I VILKEN EN GAMMAL BEKANT TILL SPELARNA DYKER UPP OCH GER DEM EN GÅVA DE NOG SKULLE KLARAT SIG UTAN. DÄR DEN SVARTA MADONNAN GÖR ETT NÅGOT OVÄNTAT BESÖK HOS EN AV SPELARNA

I GRÄNSLANDET MOT MÖRKER OCH VANSINNE, DRÖMAR OCH DÖD,

KULT är ett modernt skräckrollspel. Det utspelas här och nu, i dagens verklighet, men verkligheten ser inte ut som vi tror. Runt omkring oss finns en mörk och farlig värld där ingenting är vad det tycks vara.

FINNS EN VERKLIGHET SINNENA INTE KAN UPPFATTA.

EN MALSTRÖM DÄR ALLA VÅRA DRÖMMAR, MARDRÖMMAR OCH TANKAR

NYÅRSNATTEN 1941/42 SLOCKNAR LJUSEN I LENINGRADS KYRKOR. HELGONENS ANSIKTEN MÖRKNAR PÅ IKONOSTASERNA. TJUGO PRÄSTER HITTAS DÖDA FÖR EGEN HAND FÖLJANDE MORGON. SAMMA NATT HITTAR DIMI NESTEROV SIN KUSIN JURIJ DÖD I EN KÄLLARE VID SADOVAJA-GATAN. I KÄLLAREN FINNS KUSINENS LILLA DOTTER, KNAPPT VID LIV. DIMI KÖR IVÄG HENNE TILL ETT BARNHEM OCH LÄMNAR HENNE DÄR. PÅ VÄGEN HEM MÖTER HAN EN KVINNA. HON HAR EN YLLEMASK FÖR ANSIKTET, ETT VANLIGT SÄTT ATT SKYDDA SIG MOT KÖLDEN, SÅ HAN SER INTE HUR HON SER UT. KVINNAN SÄGER ÅT DIMI ATT HAN SKA MÅLA EN SISTA IKON INNAN HAN DÖR. "EN BILD AV MIG", SÄGER HON OCH TAR AV SIG MASKEN. HAN SER ETT HELT SVART KVINNOANSIKTE SOM PÅMINNER OM DE MÖRKNADE MADONNABILDER HAN SÅG I SIN BARNDOM. KVINNAN FÖRSVINNER I SNÖDISET. DIMI GÅR HEM TILL SIN TRÅNGA LÄGENHET PÅ KAZNATJESKAJAGATAN OCH BÖRJAR ARBETA PÅ IKONEN AV EN SVART MADONNA.

50 ÅR SENARE FÅR ROLLPERSONERNA EN INBJUDAN TILL TYSKA FÖRFATTARFÖRBUNDETS ÅRLIGA GALAKVÄLL. DE TYCKER REDAN NÄR DE ANLÄNDER ATT DET ÄR NÅGOT BEKANT MED ETT SÄLLSKAP PÅ EN KVINNA OCH TRE MÄN SOM STÅR I ETT HÖRN AV SALEN. SNART KÄNNER DE IGEN KVINNAN SOM EN GAMMAL VÄN. SAMTIDIGT BÖRJAR DE TRE HERRARNA I HENNES SÄLLSKAP ATT STIRRA PÅ ROLLPERSONERNA. DE BLIR LIKBLEKA OCH FAMLAR EFTER NÄSDUKAR OCH SERVETTER. TVÅ DAGAR SENARE DRABBAS ROLLPERSONERNA AV HÖG FEBER. DE FÅR MARDRÖMMAR. DE DRÖMMER ATT DE ÄR BARN, INSPÄRRADE I MÖRKA RUM. ETT KOMPAKT MÖRKER OMGER DEM. NÅGOT RÖR SIG DÄR UTE. DET ÄR KALLT. VÄGGARNA ÄR KALA OCH FUKTIGA, HÄR OCH VAR TÄCKTA AV IS. EN OBEHAGLIG SÖTAKTIG LUKT LIGGER I LUFTEN. DET SKRAPAR OCH VÄSER OMKRING DEM. SVAGA ANDNINGSLJUD HÖRS. DE KRYPER IHOP I ETT HÖRN OCH DARRAR.

DEN SVARTA MADONNAN ÄR EN KAMPANJ I SEX DELAR TILL KULT SOM TAR ROLLPERSONERNA PÅ EN HELVETESFÄRD GENOM BÅDE INFERNO OCH DRÖMVÄRLDARNA.

OBS. DU MÅSTE HA ROLLSPELET KULT FÖR ATT KUNNA SPELA **DEN SVARTA MADONNAN.**

FLYTER SAMMAN OCH TRASAS SÖNDER TILLS INGET ÅTERSTÅR.

9 789178 981373

001-1801

"Kylan genomborrade min utmärglade kropp. Vinden svepte fram längs gatan och rörde upp snötäcket från högarna av stelfrusna kroppar. En förvriden, vitgrå hand stack fram ur den isiga massan av lik och tycktes göra ett tecken åt mig med kroknade fingrar. Långt borta dundrade artillerield. Men här var vinden det enda ljudet. Kylan höll alla läten borta. Jag klev in genom den mörka porten, nerför trappan. Kaminen stod kall när jag kom in i den lilla källaren. På golvet låg Jurijs förvridna kropp. Död. Jag vände på honom och bekräftade det. Det beniga ansiktet var grävitt och dött. I hans döda armar låg Magda hopkrupen. Hon tittade upp på mig med tomma ögon. Men hon levde. Jag befriade henne försiktigt från den dödes omfamning och lyfte upp henne. Hon sa ingenting. Två ransoneringskort låg i Jurijs ficka. Jag stoppade på mig Jurijs, tvekade ett ögonblick och tog sedan Magdas också. Hon såg mig stoppa det i fickan, stirrade begrundande på mig som om hon begrep att jag just undertecknat hennes dödsdom. Först tänkte jag lämna henne där, men den anklagande blicken fick mig att svepa in henne i Jurijs rock, lägga henne på hans släde och ta henne med mig. Vi korsade Gribojedovkanalen och kom upp på Dekabristovgatan. Två människor vacklade fram längs husväggen på andra sidan. En patrull stod på vakt i korsningen vid Operan, där trappstegen täcktes av de dödas frusna kroppar. Jag passerade avspärrningarna och vakterna på bron och svängde till vänster mot Kalenkos palats. Två halvt hopsjunkna vakter stod utanför porten. De tittade knappt upp när jag bankade på dörren. En gammal man öppnade. Jag ställde släden med flickan framför porten och snubblade bakåt. De som gått in genom Kalenkos portar har sällan kommit ut igen. Gamlingen log tandlöst mot mig, lyfte flickan med ena handen som om hon varit ett paket och smällde igen porten bakom sig. Jag vacklade tillbaka över bron genom snödiset."

GRÄNSEN MOT INFERNO BÖRJAR ÖPPNAS